

Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse

v/ formanden, sognepræst Jørgen Bækgaard Thomsen
Skjoldbjergvej 8
6623 V o r b a s s e
Tlf. 75 33 30 35
E-mail: jbt@km.dk

8. januar 2005

Tjenestemandskirke på tidens præmisser

Udtalelse fra Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse (Kirkens Ja og Nej)

1. Det gør ondt langt ind i sjælen at se nogle biskopper i vor danske evangelisk-lutherske folkekirke handle stik imod deres kirke og deres embede ved at indføre en ny kirkelig handling: kirkelig velsignelse af homoseksuelle par.
2. De benytter deres embede som "rette Herrens tjenere" (bispevielsesritualets ord), til skridt for skridt at rette kirken til efter tidens kulturradikale krav, uden hjemmel i kirkens kald og grundlag. Det har ikke skortet på omhyggelig og udførlig, saglig kritik, som gennem de seneste 10 år (også før 1997) er givet dem, for at de kunne nå til en sund stillingtagen, der kunne bevare kirkens integritet. Men ikke engang en saglig imødegåelse er de kommet med.
3. Den lutherske kirkes vigtigste grundstøtte, Skriften, er sat til side til fordel for det politisk korrekte. Derved handler vor kirke værre end, hvad man nogen sinde har anklaget Romerkirken for.
4. En anden af kirkens lutherske grundstøtter, fastholdelsen af lov og evangelium, afskaffes ikke blot med de syvs, men med samtlige biskoppers tilslutning. Ingen har, som biskopperne antyder, brugt Bibelens klare ord om homoseksuel adfærd til fordømmelse af homoseksuelle. Men disse ord har deres ærinde i at overbevise om synd, for at mennesker kan søge Gud og modtage evangeliet i tilgivelse og kraft til et nyt liv. Lovens ord fejles ikke væk af evangeliet. Det, som loven forbyder, kan evangeliet ikke velsigne.
5. Homoseksuelle er ikke hjulpet med denne velsignelse. Hvis de kommer videre end til fejringen af det trofæ, de har fået, og spørger til velsignelsen indhold, vil de opdage, at den ikke er andet end tom luft, fordi den er uden forbindelse til Bibelens bogstav og ånd.

Både moderne sækulariserede og religiøst søgende mennesker har fornemmelse af, at kirken her mister grund under fødderne og er utroværdig.

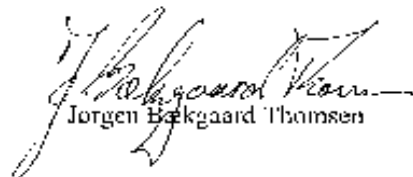
Kirkefolk føler sig forrådt af dem, der skulle være deres værn, og fremmedgjort i deres egen kirke, fordi det åndelige fællesskab mistes gennem sådanne embedshandlinger, der ikke har nogen kirkelig legitimitet. Den bliver en tjenestemandskirke på tidens præmisser. Ringeagtet af alle.

6. Ved deres bispevielse er biskopperne blevet pålagt som rette Herrens tjenere at "holde fast ved den sunde lære, som findes i de profetiske og apostoliske skrifter og er bevidnet i vor kirkes symbolske bøger". Derigennem skal de være "en støtte for præster og menigheder i (deres) stift". De bliver mindet om, at "det er Guds gerning, (de) øver, ikke (deres) egen".

Denne nye kirkelige handling har ingen hjemmel i vor kirkes bekendelse og væsen, heller ikke den kirkelige markering, som alle biskopper går ind for. Biskopperne har - jævnfør ovenstående ord fra bispevielsesritualet - ikke nogen bemyndigelse hverken til at godkende en gudstjenestelig fejring eller til at indføre et ritual for kirkelig velsignelse. Vi glæder os over, at fire biskopper ikke går med til et ritual for velsignelse. Men vi frygter, at en biskop ikke i sit stift vil kunne håndhæve et nej, når andre biskopper siger ja. For menighederne bliver det den ene biskops private mening over for den andens. Det er ren vilkårlighed. Biskopperne har sat folkekirken i en umulig situation.

Gud forbarne sig over os.

Men til den troende menighed i Danmark vil vi sige: Løft jeres hoveder med frimodighed, hold Guds ord højt, for vor forløsning nærmer sig.

Jørgen Bækgaard Thomsen